

at man nærmest vil være tilbøjelig til at sige, at de Tal, som ere opgivne her, aldeles ikke friste til at gøre noget som helst, i hvert Fald kun til at gøre meget lidt paa det Omraade. Hvis vi holde Kjøbenhavn udenfor — og det tror jeg, vi have nogen baade Lov og Grund til, for saa vidt som det jo viser sig, at man her i Kjøbenhavn kan blive ved at faa større og større Tilskud fra Kommunen, efterhaanden som det er nødvendigt, og efterhaanden som man virkelig faar Skolebespisningen sat i System — naar vi holde Kjøbenhavn udenfor og altsaa kun tage de andre to Afdelinger, Købstæderne og Landet, og da se, at af Købstædernes 82,400 Børn er der kun opgivet 900, som slet ikke faa varm Mad og ca. 4,000, der kun faa varm Mad hveranden Dag, saa er det jo sikkert, at det ikke er store Tal procentvis. Og hvis vi tage den anden Afdeling, Landet, som altsaa har 227,700 Børn — jeg nævner kun runde Tal — saa er der kun 1,000, der slet ikke faa varm Mad, og 6,000, der kun faa varm Mad hveranden Dag. Jeg siger, at det er egentlig saa smaa Tal, at det i hvert Fald med nogen Ret kan siges, at det ikke er tilstrækkeligt til at begrunde, at der fra Lovgivningsmagts Side gøres noget i Retning af Skolebespisning. Hvis man imidlertid paa Grundlag af disse Oplysninger fuldstændig vilde afvise Spørgsmaalet, saa tror jeg alligevel, man vilde tage fejl. Det eneste berettigede, man kan udlede af de Tal, er temmelig sikkert det, at der ikke er saa stor Trang til en Skolebespisning, at der ikke er saa mange Børn, der enten slet ikke faa varm Mad, eller kun faa varm Mad hveranden Dag, at det kunde begrunde, at man ved Lov paabød, at der i samtlige Kommuner ved samtlige Skoler skulde indrettes Skolebespisning. Det kan man maaske med nogen Ret udlede af Tallene, men saa tror jeg heller ikke, man kan faa mere ud af dem. De Tal, jeg har nævnt sidst, altsaa Tallene paa de Børn, der slet ikke faa varm Mad eller som kun faa det hveranden Dag eller tre Gang ugentlig, ere selvfølgelig de Tal, som kunne siges at være de mest paalidelige. At de ikke kunne være fuldstændig paalidelige, er noget som giver sig af sig selv, for det er umuligt for Lærere og Skolekommissioner med Punktighed og Nøjagtighed at vide og opgive, om Børnene slet ikke faa varm Mad eller kun hveranden Dag. Men det er givet, at disse Tal tilnærmelsesvis kunne komme til at stemme med Virkeligheden. De Tal derimod, der angive, hvor mange, der kan

paaregnes at komme til at deltage i den gratis Skolebespisning, enten fordi deres Forældre ere uformuende, eller fordi de bo saa langt fra Skolen, at det derfor maa anses for heldigt, at de deltage i Skolebespisningen, sige efter min Mening egentlig kun det, at vedkommende Skolebestyrelse i Forening med Lærerne have skønnet saaledes, og jeg tør paa ingen Maade paastaa, at hvis vi nu faa gennemført en Skolebespisning ved samtlige Landets Skoler, ville de Tal, som ere opgivne, endog blot tilnærmelsesvis komme til at passe for de paagældende Skoler. Men dette forringer aldeles ikke Betydningen af disse Tal, i alt Fald ikke i mine Øjne. I de Tal, som ere opgivne for de to Posters Vedkommende, læser jeg egentlig nærmest kun, hvor megen Betydning de vedkommende Skolemyndigheder og Lærere tillægge Skolebespisningen, saaledes altsaa, at naar jeg ved at gaa disse Tabeller igennem kommer til et Sted, hvor der — og det er jo Tilfældet for mange Skolers Vedkommende — slet ingen er opgivet at ville komme til at deltage i den gratis Bespisning eller i Bespisningen, fordi der er for lang Afstand til Skolen, saa siger jeg til mig selv: Der have vedkommende Skolebestyrelser og Lærere ingen Forstaaelse og Interesse for denne Sag. Og hvor der er opgivet store Tal, tager jeg det som Vidnesbyrd om, at man har indset Betydningen af, at Børnene, naar de ere i Skole, kunne faa god og nærende Mad, uden at jeg derfor kan paastaa, at der i den paagældende Kommune virkelig vil komme et saa stort Tal som det, der er opgivet af vedkommende Skolekommission efter Samraad med Læreren. Ud fra denne Betragtning siger jeg, at der er noget glædeligt i, at disse Tal virkelig ere saa store, naar det tages i Betragtning, at det jo til Dels er en ny Sag, og at det navnlig for Landets Vedkommende ofte er noget fuldstændigt nyt, her er Tale om. Men netop ud fra den Betragtning mener jeg, det er fuldstændig berettiget at gøre et Forsøg paa at løse dette Spørgsmaal, saaledes som det er foreslaaet ved det Forslag, vi have til Behandling.

Dette Forslag gaar jo ikke ud paa at paabyde noget som helst i Retning af at lave Bespisning ved Skolerne. Det gaar heller ikke ud paa at sige det mindste om, hvorledes man, hvis man vil have en Skolebespisning, har at forholde sig. Jeg kunde egentlig udtrykke det saaledes: Det eneste, som gøres gennem Lovforslaget, er, at man siger til Kommunerne, til Skolebestyrel-